

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Când dau să vin cuvânt pe pământ, voiesc să pot aceasta, voiesc din cer și de pe pământ să pot, iar lucrarea Mea cu tine trebuie întărită, poporul Meu. Tu ești poporul cuvântului Meu, și cu acest nume te poartă îngerii și sfinții între pământ și cer, iar tu ești dator pentru acest mare nume cu care te-a numit cuvântul Meu care coboară la tine prin puterea Mea din el, iar datoria ta trebuie s-o iubești și trebuie să se facă în tine umilință și dragoste pentru Domnul Dumnezeu tău, poporul Meu. Pe pământ e numai duh de satană, dar la tine vine Duhul Sfânt ca să te dea Mie mereu, și ca să Se dea ție, și ca să umbli tu pe calea Duhului Sfânt și să lucrezi lucrarea Sa, Ierusalime de azi.

Sunt în mijlocul tău cu mult praznic de înviere și mereu de înviere, căci trebuie să vină învierea și viața cea din Dumnezeu în om, poporul Meu. Acum două mii de ani am ieșit să vestesc împărăția cerurilor pe pământ, și am intrat în cetatea Samaria cu praznic de înviere și M-au cunoscut samarinanii că sunt Fiul Tatălui ceresc și că am venit pe pământ pentru așezarea împărăției lui Dumnezeu peste om, și iată, cel care citește cuvântul Meu, acela știe să Mă aștepte crezând și să Mă primească să vin. Amin.

O, poporul Meu, trebuie să găsec credință pe pământ, iar tu să nu te înveți cu venirea Mea la tine, ci să înveți bine să crezi în ea în fiecare clipă, și să iei această pildă de la femeia samarineancă, fiindcă ea a cunoscut clipa cercetării și s-a supus duhului credinței, și prin acest duh M-a cunoscut și a crezut și s-a mântuit, și a dus apoi mântuirea în cetatea ei, căci credința este mântuire, poporul Meu, iar Eu am spus: *«Cel ce crede în Mine se va mântui și va avea acela viață veșnică»*. Amin.

O, poporul Meu, mari sunt lucrările Mele, iar oamenii sunt mici de tot pentru ele, căci iubirea și grija de sine l-a luat pe om de sub ocrotirea Mea, și Eu nu-l mai pot smulge pe om din mintea lui ca să pun în el pe Duhul Sfânt, Care ia din Mine și dă omului viață din viața Mea și înțelepciune pentru ea. Femeia samarineancă a cunoscut vremea cercetării și s-a născut într-o clipă când L-a cunoscut pe Dumnezeu, și apoi ea M-a născut în cei din cetatea ei, și iată lucrarea credinței, poporul Meu, și iată, credința nu este a tuturor, ci este a celor blânzi și smeriți cu inima, căci duhul umilinței din om lucrează minuni fără de seamăn prin cei umiliți, și întărește credința în oameni prin oamenii care au lepădarea de sine la auzul cuvântului Meu cel dătător de viață și de credință pentru viață. Eu sunt gata să aduc pe pământ viața cea veșnică, dar îl găsec pe om prins de grijile vieții și nu-l găsec gata să creadă când Eu vin la el și bat să-i dau venirea Mea, iar sfinții Mei cei mărturisitori așteaptă cu Mine duh de credință în oameni și apoi dragoste de Dumnezeu în ei și viața Mea în ei apoi. Amin, amin, amin.

– O, Doamne, în curțile Tale eu vin cu Tine la fântâna cuvântului Tău. Mi-ai dat stat în curțile Tale din zilele acestea și voiesc să lucrez lângă poporul Tău lucrarea Ta peste pământ. Acum două mii de ani mi-ai pregătit întâlnirea cu Tine la fântâna lui Israel și m-ai făcut mărturisitoare cu putere, căci pentru aceasta mi-ai ținut calea, iar eu am crezut și am împlinit chemarea Ta, și Te-am iubit și Ți-am lucrat Ție pe pământ, și am dat cetății Samariei Duhul Tău, în Care m-ai înveșmântat când m-ai găsit la fântână, iar eu am băut din apa Ta și m-am făcut cuvânt de naștere din nou peste cetatea Samariei, și mi-a fost de bucurie darul credinței pentru Tine, și n-am stat nelucrătoare după ce mi l-ai dat, și m-am dus și am dat viața Ta la cei din cetatea mea, și am mers pe calea suferinței cea plăcută Ție, și Tu m-ai iertat de păcatele mele și m-ai făcut apoi apostol al venirii Tale de la Tatăl la Israel, căruia i-ai încercat credința și l-ai dovedit necredincios și depărtat de Dumnezeu.

Și acum, îi spun poporului cuvântului Tău că darul credinței se încearcă dacă este în om, și îi spun să învețe să creadă în toată clipa prin toată cercetarea Ta de peste el, și îi spun lui să nu fie el, ci să fii Tu în el, în fiecare fiu al cuvântului Tău care-l face pe om gata pentru împărăția Ta în el.

Cel ce aude cuvântul Tău și rămâne uscat de roade, acela să învețe să creadă, căci cel ce crede în Tine este acela care are viață veșnică și lucrarea ei cea mai presus de fire și bucuria pentru ea, slujindu-Ți Ție, Doamne al celor umiliți. O, dă-le lor putere de rod viu, și învață-i să se dezlipească în toată vremea de tot ce nu înseamnă împărăția Ta cu ei, ca să Te uiți la ei și să Te vezi în ei, iar noi, sfinții Tăi mărturisitori, să avem bucuria și pacea că Tu ai credință în ei pe pământ și că ne vei da prin ei alinarea, după care așteptăm împreună cu Tine cerul cel nou și pământul cel nou, la care taină ei trebuie să lucreze nestingheriți de piedici și de ispite, ci ajutați în toată clipa de sfinți și de îngeri, Doamne al celor ce Te cunosc pe pământ pentru desăvârșirea a toate câte vor fi pe vecii pentru cei ce știu taina și lucrarea iubirii de Dumnezeu, o, Doamne al celor umiliți pentru Tine și pentru asemănarea lor cu Tine. O, slăvește-Te, Doamne, și în slava Ta să-i porți pe cei ce cu foc și cu fiori Te-au purtat în ei și Te-au așezat pe pământ în oameni, și fii împlinitor al făgăduințelor Tale pentru cei mântuiți, care cred prin vremea cea de necredință, căci Tu vei lucra așa cum ai lucrat prin mine, Doamne, și vei face credință în oameni prin fiii cuvântului Tău de azi, căci Tu așa ai binevoit în ei. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, mare este așteptarea sfinților Mei. S-au strâns sfinții la fântâna samarinencei ca să audă cuvântul Meu și să se hrănească cu el, și apoi cu rodul lui. Toți sfinții așteaptă după întâlnirile Mele cu tine, iar tu să întărești venirea Mea la tine. Când dau să vin pe pământ cuvânt, voiesc să pot aceasta, poporul Meu, voiesc din cer și de pe pământ să pot, iar lucrarea Mea cu tine trebuie întărită, fiule de azi, și să întărești și tu statul Meu în tine cu împărăția Mea, și dăruiește-te ei precum Eu ție Mă dăruiesc ca să te am și ca să te fac unealtă a Mea, așa cum am făcut din femeia samarineancă unealtă a Mea, căci ea a cunoscut vremea Mea și cercetarea Mea, și voiesc să te înveți să iei de la Mine așa cum a luat ea, și voiesc să te dezveți să iau Eu de la tine, căci vremea Mea e ca Mine, nu e ca omul, iar tu trebuie să înveți încă darul și lucrarea credinței cea de sus, și care lucrează prin sfatul dintre Mine și Tatăl, așa cum dintru început a lucrat Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, ai grijă, fiule, de cer pe pământ, căci cel ce crede în Mine, acela Mă ajută să așez cerul pe pământ. Toți cei care au dat să vină după Mine, au dat să Mă ajute cu mâna, dar tu să Mă ajuți cu duhul și cu puterea Mea în tine, căci Eu pe tine te-am ales să-Mi slujești cu duhul, Ierusalime, iar trupul tău să fie mișcarea cuvântului Meu, lucrarea Duhului Sfânt, poporul Meu. Am spus într-o zi că am pus peste tine călăuză pentru că te-am iubit, și voiesc să-ți amintești cu credință acest cuvânt, și să înveți din el pază peste viața ta, și să umbli la toate cuvintele pe care le-am pus în mijlocul tău ca să le îplinești, și să veghezi frate pentru frate spre împlinirea lor.

O, poporul Meu, Duhul Meu dă să Se facă foc de iubire peste tine ca să-ți dau putere sfântă și cearască pe pământ, dar Domnul este mare și greu de purtat, și voiesc să nu uiți cu cât dor și cu câtă durere vin la tine ca să te țin de mână, iar tu să-Mi dai mânuța și să Mă ajuți, și să te strângi în Mine ca să am grijă de pașii tăi, poporul Meu. O, Eu Mă umilesc ca un Dumnezeu și am grijă de viața ta cu Mine, iar tu să te umilești ca un fiu, și să te așezi cu iubire fără de margini să înveți tu clipă de clipă tot mai desăvârșit lucrarea de fiu și fiasca ei iubire în calea venirii Mele la tine, și să învățăm iubirea Tatălui și a Fiului, și să fim fii ai Tatălui, iar Tatăl să aibă această bucurie între noi și El, fiule poporul Meu. Amin, amin, amin.

08/21-05-2006